

Gymnasiet sikrer forretningen Danmarks fremtid

Af Jens Boe Nielsen, formand for Gymnasieskolernes Rektorforening

Rektorerne har i weekenden skullet stå på mål for, at de elever, som bliver studenter, faktisk også fortjener at blive det. Det skete efter Politikens forside lørdag og lederen søndag, hvor rektorer beskyldes for at lade pengene være afgørende for, om elever består eller ej.

Jeg synes, det er højst overraskende, at rektorer beskyldes for at lade færdiggørelsestaxametret på 14.000 kr. korrumpere fagligheden. Jeg synes også, der er et problem i, at Politiken lader et antal anonyme kilder danne udgangspunkt for en historie på forsiden – og senere en leder der konkluderer, at gymnasierne er rene forretninger. Og jeg synes frem for alt, at det er at lege med ilden, hvis så tynd en historie sår fundamental tvivl om den største uddannelsessucces i historien. Det almene gymnasium i Danmark er suverænt den enkeltuddannelse, som flest unge tager. Det almene gymnasium er suverænt den ungdomsuddannelse, som bidrager mest til opfyldelsen af 95 procents målsætningen. Og det almene gymnasium er suverænt den ungdomsuddannelse, som får flest unge videre i uddannelsessystemet.

Så hvad skulle forretningen Danmark egentlig gøre, hvis nogen pludselig fik den opfattelse, at en studentereksamen ikke var værd at tage?

Taxametersystemet fejler ingenting. Det er jo ikke sådan, at det økonomiske incitament er en utilsigtet konsekvens ved taxametersystemet - det er selve taxametersystemets kerne og eksistensberettigelse. Der er ikke noget odiøst i, at give gymnasierne økonomisk incitament til at få de unge igennem en ungdomsuddannelse. Det er jo det samme som at sige til dem, at de skal løse opgaven, hvis de vil have pengene. Det er skidt, hvis rektorer lader sig korrumpere af det incitament og tager pengene uden at levere varen. Og det er selvfølgelig heller ikke tilfældet. Derfor er det også en sørgelig fornærmelse af den samlede rektorstand at insinuere noget sådant.

Jeg kan ikke afvise, at der findes lærere, der oplever at økonomien er afgørende for, om en elev skulle fortsætte eller smides ud. Ligesom der findes lærere, som synes, at 95 procents målsætningen sender alt for mange elever i gymnasiet. Måske det hænger sammen.

Jeg vil heller ikke afvise, at der sidder – måske oven i købet indtil flere - elever i et klasselokale, som mener, at enkelte af deres klassekammerater ikke burde bestå. Men hvis jeg skal sætte tingene lidt på spidsen mener jeg, at det er et udtryk for manglende solidaritet – mere end det er et egentligt problem. DGS (Danske Gymnasieelevers Sammenslutning) har ikke ansvar for, at 95 procent af alle unge får en uddannelse. De har ikke ansvar for at også de unge, som ikke lige har evner eller personligt overskud til at suse igennem gymnasiet med høje karakterer, får mulighed for at tage en studentereksamen. Det er blandt andet rektorernes ansvar. Det er den opgave, vi har fået stillet – og den er vi i gang med at løse, så godt vi kan. Derfor bruger vi blandt andet ufattelige mængder af ressourcer på lektiecafeer, mentorordninger og psykologer – så ethvert problem, det være sig fagligt eller personligt, bliver håndteret, så eleven kommer igennem og bliver student, måske ikke med skolen højeste karaktergennemsnit eller laveste fraværsprocent. Men de består, får en ungdomsuddannelse og kan komme videre i livet. Det er muligt, der falder nogle af de mere stræbsomme elever for brystet.

Problemet er ikke, at der er for mange gymnasieelever, der bliver studenter. Det er, at der er for få unge, der får en ungdomsuddannelse. Hvis nogen skulle have glemt det. Så jeg vil slutte af med at sige, hvad jeg siger i utallige andre sammenhænge: Det muligt, at nogle af vores elever, ville få et større fagligt udbytte på en anden ungdomsuddannelse. Det er endda muligt, at samfundet ville have glæde af, at flere unge tog en erhvervsuddannelse. Men de unge vælger gymnasiet og vejlederne i folkeskolen har erklæret dem egnede til at gå der. Og hvis alternativet til gymnasiet er, at de fravælger en ungdomsuddannelse – så skal både gymnasierne og forretningen Danmark byde dem mere end velkomne hos os.